

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

A7-0221/2010

30.6.2010

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την κοινωνική ενσωμάτωση των γυναικών που ανήκουν σε ομάδες
εθνοτικών μειονοτήτων
(2010/2041(INI))

Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων

Εισηγήτρια: Antonyia Parvanova

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	11
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	15

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με την κοινωνική ενσωμάτωση των γυναικών που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων
(2010/2041(INI))**

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τα άρθρα 2 και 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,
- έχοντας υπόψη το δεύτερο μέρος της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου καθορίζεται η υποχρέωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση των διακρίσεων,
- έχοντας υπόψη την οδηγία του Συμβουλίου 2000/43/ΕΚ της 29 Ιουνίου 2000 σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής¹, την οδηγία του Συμβουλίου 2000/78/ΕΚ της 27ης Νοεμβρίου 2000 για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία², την οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2006 για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιατύπωση)³ και την οδηγία του Συμβουλίου 2004/113/ΕΚ της 13ης Δεκεμβρίου 2004 για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στην πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αυτών ⁴,
- έχοντας υπόψη το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το άρθρο 21,
- έχοντας υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου⁵, τη Σύμβαση του ΟΗΕ για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών (CEDAW)⁶ και τη Διακήρυξη του ΟΗΕ για τα δικαιώματα των ατόμων που ανήκουν σε εθνικές ή εθνοτικές, θρησκευτικές και γλωσσικές μειονότητες⁷,
- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΑΔ),
- έχοντας υπόψη το πρόγραμμα της Στοκχόλμης⁸,
- έχοντας υπόψη τη στρατηγική της Λισαβόνας και τη στρατηγική της ΕΕ 2020, η οποία βρίσκεται στο στάδιο της διαμόρφωσης,

¹ ΕΕ L 180, 19.7.2000, σ. 22.

² ΕΕ L 303, 2.12.2000, σ. 16.

³ ΕΕ L 204, 26.7.2006, σ. 23.

⁴ ΕΕ L 373, 21.12.2004, σ. 37.

⁵ Εγκρίθηκε από το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης 217Α (III) της 10ης Δεκεμβρίου 1948.

⁶ Εγκρίθηκε από το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης 34/180 της 18ης Δεκεμβρίου 1979.

⁷ Εγκρίθηκε από το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης 47/135 της 18ης Δεκεμβρίου 1992.

⁸ Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έγγραφο αριθ. 5731/10 της 3ης Μαρτίου 2010.

- έχοντας υπόψη την απόφαση αριθ. 1350/2007/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2007 που αφορά τη θέσπιση προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της υγείας για την περίοδο 2008-2013 ¹,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 1ης Ιουνίου 2006 σχετικά με την κατάσταση των γυναικών Ρομά στην Ευρωπαϊκή Ένωση²,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 27 Σεπτεμβρίου 2007 περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής³,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 24 Οκτωβρίου 2006 σχετικά με τη γυναικεία μετανάστευση: ο ρόλος και η θέση των μεταναστριών στην Ευρωπαϊκή Ένωση⁴,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 14ης Ιανουαρίου 2009 σχετικά με την κατάσταση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση 2004-2008⁵,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 6ης Μαΐου 2009 σχετικά με την ενεργητική ένταξη των ατόμων που είναι αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας⁶,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 10ης Φεβρουαρίου 2010 σχετικά με την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση – 2009⁷,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων (A7-0221/2010),
- A. εκτιμώντας ότι η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθορίζουν τις αξίες πάνω στις οποίες έχει θεμελιωθεί η ΕΕ, αλλά ότι στην πράξη δεν μπορούν να επωφεληθούν πλήρως από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων όλοι οι άνθρωποι που ζουν στην ΕΕ, ιδίως μάλιστα οι γυναίκες που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων, περιλαμβανομένων των γυναικών που είναι θύματα βίας, εμπορίας ανθρώπων και φτώχειας· εκτιμώντας επιπλέον ότι οι αξίες αυτές είναι κοινές στις κοινωνίες των κρατών μελών όπου κυριαρχούν ο πλουραλισμός, η μη διακριτική μεταχείριση, η ανεκτικότητα, η δικαιοσύνη, η αλληλεγγύη και η ισότητα ανάμεσα στους άντρες και τις γυναίκες,
- B. εκτιμώντας ότι το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαγορεύει κάθε διάκριση λόγω της ιδιότητας μέλους εθνοτικής μειονότητας· εκτιμώντας πάντως ότι πολλές κοινότητες εθνοτικών μειονοτήτων που ζουν στην ΕΕ εξακολουθούν να βιώνουν διακρίσεις, κοινωνικό αποκλεισμό και διαχωρισμό,

¹ ΕΕ L 301, 20.11.2007, σ. 3.

² ΕΕ C 298Ε, 8.12.2006, σ.283.

³ ΕΕ C 219Ε, 28.8.2008, σ.317.

⁴ ΕΕ C 313Ε, 20.12.2006, σ.118.

⁵ ΕΕ C 46Ε, 24.2.2010, σ.48.

⁶ Κείμενα που εγκρίθηκαν, 24.10.2006, P6_TA(2009)0371.

⁷ Κείμενα που εγκρίθηκαν, 10.2.2010, P7_TA(2010)0021.

- Γ. εκτιμώντας ότι η ίση μεταχείριση είναι βασικό δικαίωμα, και όχι προνόμιο, όλων των πολιτών και ότι η ανεκτικότητα θα πρέπει να αποτελεί γενική στάση ζωής και όχι χάρη έναντι ορισμένων· θεωρώντας ότι όλες οι μορφές διακρίσεων πρέπει να καταπολεμούνται με την ίδια ένταση,
- Δ. εκτιμώντας ότι οι γυναίκες που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες μειονεκτούν όχι μόνο σε σύγκριση με την πλειοψηφία των γυναικών αλλά και σε σύγκριση με τους άνδρες που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες,
- Ε. εκτιμώντας ότι έχει ζωτική σημασία να υπάρξει μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της ΕΕ για μια σύντομη πολιτική για την κοινωνική ένταξη γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την καταπολέμηση των διακρίσεων και τη διευκόλυνση της πρόσβασης στη στέγαση, την απασχόληση, την παιδεία, την υγειονομική περίθαλψη και τις κοινωνικές υπηρεσίες, και για την προαγωγή του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων,
- ΣΤ. εκτιμώντας ότι δεν υπάρχει καθολικά αποδεκτός νομικός ορισμός για τις ομάδες που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες· εκτιμώντας ότι οι αρχές των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης με βάση τον αμοιβαίο σεβασμό, την κατανόηση και την αποδοχή, θα πρέπει να αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο των πολιτικών της ΕΕ σε πνεύμα σεβασμού όλων των πολιτών ανεξάρτητα από την προέλευσή τους,
- Ζ. εκτιμώντας ότι η ίση πρόσβαση για όλους στην ποιοτική εκπαίδευση προάγει την ένταξη στην αγορά εργασίας και μία συνολικά καλύτερη ποιότητα ζωής· εκτιμώντας, ωστόσο, ότι σε ορισμένα κράτη μέλη οι πληθυσμοί που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες αποκλείονται από την πλήρη και ίση συμμετοχή σε βασικά εκπαιδευτικά συστήματα· εκτιμώντας ότι, για να διασφαλισθεί η ανάπτυξη μιας δημοκρατικής, προοδευτικής κοινωνίας στην ΕΕ, τα εκπαιδευτικά συστήματα πρέπει να διαδίδουν αξίες ανεκτικότητας και ισότητας,
- Η. εκτιμώντας ότι για τις πολιτικές ένταξης που αφορούν πολίτες τρίτων χωρών αποτελεί πλεονέκτημα μια ισχυρότερη προοπτική ισότητας των φύλων, η οποία είναι αναγκαία ώστε να διασφαλίζεται ότι λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές ανάγκες των γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες,
- Θ. εκτιμώντας ότι η μεταναστευτική πολιτική και η πολιτική ασύλου, καθώς και η σχετική νομοθεσία, θα πρέπει να προάγουν την ένταξη των γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες,
- Ι. εκτιμώντας ότι χρειάζεται στοχοθετημένη προσέγγιση σε ό, τι αφορά την κοινωνική ένταξη των γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες προκειμένου να αποφευχθούν οι πολλαπλές διακρίσεις, τα στερεότυπα, ο στιγματισμός και ο εθνοτικός διαχωρισμός,
- ΙΑ. εκτιμώντας ότι οι διαφορές στον πολιτισμό, την παράδοση και/ή τη θρησκεία δεν θα πρέπει λειτουργούν ως εμπόδια στην ένταξη των γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες,
- ΙΒ. εκτιμώντας ότι η συλλογή χωριστών ανά φύλο δεδομένων αποτελεί προϋπόθεση για την

προστασία και την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και των εθνοτικών μειονοτήτων και ότι, ελλείψει στατιστικών στοιχείων, πολλά προβλήματα εξακολουθούν να μην έχουν εντοπισθεί, με αποτέλεσμα να μην έχει υιοθετηθεί μια στοχοθετημένη πολιτική,

- Π. εκτιμώντας ότι παρέχεται ένα ευρύ φάσμα πρόσφορων μέσων και πολιτικών για τη διασφάλιση της ένταξης των γυναικών που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων, αλλά ότι υπάρχει κενό εφαρμογής σε εθνικό επίπεδο και έλλειψη συντονισμού σε επίπεδο ΕΕ,
- ΙΑ. εκτιμώντας ότι, στις περισσότερες των περιπτώσεων, οι γυναίκες που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων αντιμετωπίζουν πολλαπλές διακρίσεις και είναι πιο ευάλωτες στον κοινωνικό αποκλεισμό, τη φτώχεια και σε ακραίες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η εμπορία ανθρώπων και η καταναγκαστική στέρωση, σε σχέση με τις γυναίκες της ευρύτερης κοινωνίας και τους άνδρες που ανήκουν σε μειονοτικές ομάδες,
- ΙΕ. εκτιμώντας ότι το χαμηλότερο κοινωνικοοικονομικό καθεστώς πολλών γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές ομάδες συνεπάγεται στην πράξη περιορισμούς στην άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους και έλλειψη πρόσβασης σε πόρους, περιλαμβανομένων των πόρων για την αναπαραγωγική και σεξουαλική υγεία, και καθιστά τη διαδικασία ένταξης ακόμη πιο δύσκολη,
- ΙΣΤ. εκτιμώντας ότι η κατάσταση της υγείας των γυναικών επηρεάζει όχι μόνο τις ίδιες αλλά και την υγεία των παιδιών τους,
- ΙΖ. εκτιμώντας ότι η ενεργός συμμετοχή στην κοινωνία και η επιτυχής ένταξη των γυναικών θα έχει θετικές συνέπειες για τα παιδιά τους και τις μελλοντικές γενιές,
- ΙΗ. εκτιμώντας ότι ο κοινωνικός αποκλεισμός των γυναικών που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων μπορεί να δυσχεράνει την οικονομική ανεξαρτησία, με πιθανό αποτέλεσμα άμεσο και έμμεσο κόστος για την κοινωνία και τους δημόσιους προϋπολογισμούς,
- ΙΘ. εκτιμώντας ότι οι γυναίκες που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων είναι πιο ευάλωτες στις διάφορες μορφές ανδρικής βίας και εκμετάλλευσης όταν είναι λιγότερο ενταγμένες σε σχέση με τις γυναίκες της ευρύτερης κοινωνίας,
- Κ. εκτιμώντας ότι οι αυξημένες και τακτικές διαβουλεύσεις γυναικών που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και ενωσιακό επίπεδο θα λειτουργούσαν υπέρ της κοινωνικής ένταξης,
1. τονίζει ότι δεν υπάρχει καθολικά αποδεκτός νομικός ορισμός για τις ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων και ότι αυτή η έννοια καλύπτει ευρύ φάσμα καταστάσεων που αντιμετωπίζουν διάφορες εθνοτικές ομάδες στα κράτη μέλη της ΕΕ·
 2. προτρέπει την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν, σε συνεργασία με ΜΚΟ και με ομάδες της κοινωνίας των πολιτών, την τακτική συλλογή και ανάλυση χωριστών

ανά φύλο και εθνοτική καταγωγή δεδομένων, σύμφωνα με τους κανόνες των κρατών μελών για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, για θέματα που έχουν σχέση με την κοινωνική ένταξη, όπως η πρόσβαση στην εκπαίδευση, την αγορά εργασίας, την κοινωνική ασφάλιση, το σύστημα υγείας και τη στέγαση·

3. θεωρεί ότι πρώτηστη σημασία έχει η έγκαιρη εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας και, συνεπώς, η μεταφορά των οδηγιών στη νομοθεσία των κρατών μελών· θεωρεί ότι χρειάζεται ένας πιο δομημένος συντονισμός των ενωσιακών, εθνικών, περιφερειακών και τοπικών πολιτικών όσον αφορά τις ομάδες των εθνοτικών μειονοτήτων, προκειμένου να έχουν βιώσιμο αντίκτυπο και να επιτευχθούν καλύτερες πολιτικές σε ενωσιακό, εθνικό περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, και ενθαρρύνει τους υπεύθυνους για τη διαμόρφωση πολιτικής σε όλα τα επίπεδα να ζητούν τη γνώμη των γυναικών των οποίων τα δικαιώματα επηρεάζονται, καθώς και των κοινοτήτων και οργανώσεων που έχουν ενεργό δράση στον τομέα αυτό, όσον αφορά πολιτικές και μέτρα που αποσκοπούν στη βελτίωση της κοινωνικής ένταξης των γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες·
4. τονίζει πόσο σημαντική είναι η εκπαίδευση για την αποδοχή διαφορετικών πολιτισμών και για τον αντίκτυπο των διακρίσεων και της προκατάληψης· επισημαίνει ότι την ευθύνη για μια ουσιαστική ένταξη φέρουν τόσο οι εθνοτικές μειονότητες όσο και η ευρύτερη κοινωνία· αμφότερες πρέπει να καταβάλουν προσπάθειες αλληλοενσωμάτωσης προκειμένου να υπάρξει ενότητα του κοινωνικού συνόλου·
5. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εγκρίνουν μέτρα που θα αποσκοπούν στην πρόληψη της απώλειας των επαγγελματικών δεξιοτήτων γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες, παρέχοντας καλύτερη πρόσβαση στην αγορά εργασίας, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε οικονομικά προσιτές και υψηλής ποιότητας υπηρεσίες φροντίδας των παιδιών, εξασφαλίζοντας πρόσβαση στην εκπαίδευση, την επιμόρφωση και την επαγγελματική κατάρτιση και την αποτελεσματική εφαρμογή πολιτικών για τις γυναίκες που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες που θα καθιερώνουν σαφείς και ταχείες διαδικασίες για την αναγνώριση των δεξιοτήτων και των προσόντων τους·
6. τονίζει τη σημασία που έχουν για την ένταξη τα πρότυπα ρόλων αναφοράς και υποστηρίζει την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών από τα κράτη μέλη με μεγαλύτερη πείρα στην πρόληψη του κοινωνικού αποκλεισμού· ενθαρρύνει τους υπεύθυνους για τη διαμόρφωση πολιτικής σε ενωσιακό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο να πραγματοποιούν διαβουλεύσεις με οργανώσεις γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες για πολιτικές και μέτρα που θα αποσκοπούν στην κοινωνική ένταξη των γυναικών εθνοτικής μειονότητας· προτρέπει την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να προτείνουν μέτρα για την προώθηση του θεσμού των διαπολιτισμικών και κοινωνικοπολιτιστικών διαμεσολαβητών στην ΕΕ·
7. θεωρεί ότι η διαδικασία ένταξης πρέπει να αρχίζει σε πρώιμο στάδιο της ζωής, προκειμένου να εξασφαλίζονται αποτελεσματικές εναλλακτικές λύσεις για τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό· υποστηρίζει, κατά συνέπεια, ότι είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί ένα θεσμικό πλαίσιο κοινωνικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών για παιδιά και οικογένειες με βάση την κοινότητα, που θα ανταποκρίνεται σε περιφερειακές και προσωπικές ανάγκες, διασφαλίζοντας ίση πρόσβαση σε υπηρεσίες υψηλής ποιότητας, και

καλεί, ως εκ τούτου, την Επιτροπή να υποστηρίξει ιδιαίτερα τα προγράμματα για την ένταξη σε πρώιμο στάδιο της ζωής·

8. καλεί την Επιτροπή να μελετήσει το θέμα της διεύρυνσης των ευκαιριών ενωσιακής χρηματοδότησης από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ένταξης και να εξασφαλίσει γι' αυτά μια πιο στρατηγική εστίαση προκειμένου να διαδραματίσουν ρόλο στην ένταξη και την επανένταξη στην αγορά εργασίας γυναικών που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων, ιδιαίτερα σε καιρούς οικονομικών κρίσεων· τονίζει τη σημασία της διαφοροποίησης μεταξύ μεταναστευτικών ομάδων και ομάδων εθνοτικών μειονοτήτων στο πλαίσιο του Ταμείου ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών και προτρέπει την Επιτροπή να αναπτύξει μέτρα που θα καθιστούν την ενωσιακή χρηματοδότηση πιο προσιτή στις γυναίκες που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες·
9. καλεί την Επιτροπή, μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου και του Ταμείου Ένταξης Ταμείου ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών, και τα κράτη μέλη, μέσω των εθνικών κοινωνικών ταμείων, να προωθήσουν ευκαιρίες επιχειρηματικότητας με συγκεκριμένο στόχο γυναίκες από ομάδες που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες, διευκολύνοντας τη διοργάνωση σεμιναρίων επιχειρηματικότητας και εργαστηρίων και με τη δημοσίευση σχεδίων ανάπτυξης·
10. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη της να διεξαγάγουν, σε συνεργασία με ΜΚΟ, εκστρατείες ευαισθητοποίησης τόσο των γυναικών που ανήκουν σε μειονοτικές ομάδες όσο και του ευρύτερου κοινού και να διασφαλίσουν την πλήρη εφαρμογή των σχετικών διατάξεων για την καταπολέμηση πολιτιστικών συνηθειών και πατριαρχικών προτύπων ρόλων που εμφορούνται από διακρίσεις και για την αντιμετώπιση κυρίαρχων σεξιστικών στερεοτύπων και του κοινωνικού στιγματισμού που ενισχύουν τη βία κατά των γυναικών, και να διασφαλίσουν ότι καμία βία δεν δικαιολογείται με βάση τα έθιμα, τις παραδόσεις ή τις θρησκευτικές πεποιθήσεις·
11. τονίζει ότι χρειάζεται περισσότερη διατομεακή έρευνα και δείκτες σχετικά με τον αντίκτυπο των διακρίσεων και του κοινωνικού αποκλεισμού στις γυναίκες που ανήκουν σε κοινότητες εθνοτικών μειονοτήτων στην ΕΕ, με στόχο την επικαιροποίηση των στοχευμένων πολιτικών ένταξης· ενθαρρύνει, εν προκειμένω, την Επιτροπή, και ειδικά τη ΓΔ Έρευνας, να χρηματοδοτήσει τέτοια σχέδια έρευνας·
12. ενθαρρύνει την ενεργό πολιτική και κοινωνική συμμετοχή των γυναικών που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων σε όλους τους τομείς της κοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων της πολιτικής ηγεσίας, της εκπαίδευσης και του πολιτισμού, προκειμένου να καταπολεμηθεί η σημερινή υποεκπροσώπηση·
13. επισημαίνει ότι η οικονομική ανεξαρτησία και χειραφέτηση των γυναικών αποτελούν βασικούς παράγοντες για τη διασφάλιση της πλήρους συμμετοχής τους στην ευρύτερη κοινωνία·
14. καλεί τα κράτη μέλη να σεβαστούν τα θεμελιώδη δικαιώματα όλων των γυναικών, συμπεριλαμβανομένων των γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες, και ιδιαίτερα το δικαίωμα τους για πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη, τη δικαιοσύνη, τη νομική αρωγή, τη νομική ενημέρωση και τη στέγαση·

15. παροτρύνει την Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τις περιφερειακές και τοπικές αρχές να καταβάλουν ενεργό προσπάθεια για να βελτιώσουν και να διευκολύνουν την πρόσβαση στην εκπαίδευση, με ιδιαίτερη έμφαση στην εκμάθηση γλωσσών, ιδίως των επίσημων γλωσσών της οικείας χώρας, και στην πρόσβαση στη διά βίου και την ανώτατη εκπαίδευση κοριτσιών και γυναικών που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων, προκειμένου να αποφευχθεί η απόσταση μεταξύ των φύλων ως προς τα επίπεδα εκπαίδευσης, που ενδέχεται να οδηγήσει σε αποκλεισμό από την αγορά εργασίας και στη φτώχεια·
16. τονίζει ότι οι γυναίκες που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στην ενημέρωση σχετικά με την υγειονομική περίθαλψη σε διάφορες γλώσσες· τονίζει τη σημασία της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης για παρόχους υγειονομικής περίθαλψης από κοινού με ομάδες γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες·

Ισότητα των φύλων

17. προτρέπει την Επιτροπή να λαμβάνει υπόψη την πτυχή του φύλου όταν αποφασίζει για πολιτικές και μέτρα με στόχο την κοινωνική ένταξη·
18. καλεί τα κράτη μέλη να λάβουν μέτρα για να διασφαλίσουν την πρόσβαση σε υπηρεσίες για την πρόληψη της βίας λόγω φύλου και για την προστασία των γυναικών από αυτό το είδος βίας, ανεξάρτητα από το νομικό τους καθεστώς, τη φυλή, την ηλικία, το γενετήσιο προσανατολισμό, την εθνοτική καταγωγή ή τη θρησκεία·
19. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν την πλήρη εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με την ισότητα των φύλων και την καταπολέμηση των διακρίσεων, διαθέτοντας πόρους για μέτρα στοχευμένης εκπαίδευσης και αύξησης της συνειδητοποίησης για τα δικαιώματα που έχουν ήδη οι γυναίκες που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες και για τους τρόπους επανόρθωσης τυχόν παραβιάσεων των δικαιωμάτων τους·
20. καλεί τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν την προστασία των θυμάτων πολλαπλών διακρίσεων, μεταξύ των οποίων οι γυναίκες που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες αντιπροσωπεύουν μια μεγάλη ομάδα, με την προσθήκη στο νομικό σύστημα ρητών διατάξεων και δεσμευτικών κανονισμών σχετικά με τις πολλαπλές διακρίσεις·
21. επιμένει στην ενεργό εμπλοκή του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Ισότητας των Φύλων στη συλλογή δεδομένων και στη διενέργεια ερευνών για θέματα ένταξης που αφορούν γυναίκες που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες, με τη συνεπή εφαρμογή της αρχής της ισότητας των φύλων και την προώθηση προτεραιοτήτων στον τομέα του κοινωνικού αποκλεισμού·
22. καλεί την Υπηρεσία Θεμελιωδών Δικαιωμάτων να συμπεριλάβει μία εγκάρσια προοπτική σχετικά με την ισότητα των φύλων και τα δικαιώματα των γυναικών σε όλες τις πτυχές του πολυετούς πλαισίου και των σχετικών δραστηριοτήτων του, συμπεριλαμβανομένων εκείνων για τις εθνοτικές διακρίσεις και τα θεμελιώδη δικαιώματα των Ρομά·

23. καλεί το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Ισότητας των Φύλων να συλλέγει συστηματικά δεδομένα χωριστά ανά φύλο και εθνοτική καταγωγή και να υποβάλλει τα σχετικά αποτελέσματα χωριστά ανά φύλο και εθνοτική καταγωγή· τονίζει την ανάγκη συλλογής κατάλληλων δεδομένων και μηχανισμών προστασίας αυτών των δεδομένων για να διασφαλιστεί η πρόληψη τυχόν κατάχρησης των δεδομένων αυτών, π.χ. για σκοπούς όπως η διαμόρφωση εικόνας με βάση φυλετικά χαρακτηριστικά·
24. επισημαίνει τον κρίσιμο ρόλο των εθνικών φορέων για την ισότητα των φύλων σε ό, τι αφορά την παροχή υποστήριξης και βοήθειας στα θύματα διακρίσεων και την ενημέρωσή τους για τα δικαιώματά τους και τις υποχρεώσεις τους· καλεί τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν την αποτελεσματικότητα και την ανεξαρτησία των εθνικών φορέων ισότητας και να τους παράσχουν επαρκείς χρηματικούς και ανθρώπινους πόρους για κάθε αιτία διακρίσεων, καθώς και για τις πολλαπλές διακρίσεις· καλεί τους εθνικούς φορείς ισότητας να αναπτύξουν εργαλεία και προγράμματα κατάρτισης για τις πολλαπλές διακρίσεις, όπου θα συνεκτιμάται η ιδιαίτερη κατάσταση των γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες·
25. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και την Επιτροπή.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Εισαγωγή

Η παρούσα έκθεση αποσκοπεί στην αξιολόγηση πολιτικών κοινωνικής ενσωμάτωσης στην ΕΕ γυναικών που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων και στον εντοπισμό σημείων που οι εν λόγω πολιτικές έχουν αποτελέσματα και σημείων όπου υπάρχουν προβλήματα για τα οποία πρέπει να εντοπιστεί η επίλυσή τους.

Προκειμένου να μελετηθούν τα θέματα που καλύπτονται από τον τίτλο της παρούσας έκθεσης, υπάρχουν τρεις βασικές πτυχές που πρέπει να εξετασθούν:

1. Ο ρόλος των πολιτικών ενσωμάτωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση
2. Ο ρόλος των γυναικών στις εθνοτικές μειονότητες
3. Η πολιτική για την ισότητα των φύλων

Ζούμε σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία η οποία συμπεριλαμβάνει αρκετές και διακριτές πολιτιστικές, εθνοτικές και θρησκευτικές κοινότητες. Προκειμένου να επιτευχθεί μια αποτελεσματική ενσωμάτωση χρειάζεται να συμφιλιωθούν διαφορετικές ανάγκες και απαιτήσεις, μερικές μάλιστα φορές αλληλοσυγκρουόμενες. Κατά συνέπεια, έχει κρίσιμη σημασία οι εν λόγω απαιτήσεις να προσδιορισθούν και να βρεθούν τρόποι για τη συμφιλίωση τους προκειμένου να ικανοποιηθούν οι νόμιμες φιλοδοξίες γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες χωρίς να χάνεται η ενότητα και η συνέχεια της εθνοτικής τους ομάδας.

1. Ρόλος των πολιτικών ενσωμάτωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Η κοινωνική ενσωμάτωση μπορεί να γίνει αντιληπτή ως εκείνο το στοιχείο που εξασφαλίζει πρόσβαση σε πόρους, συμμετοχή και το αίσθημα του ανήκειν. Η πολιτική κοινωνικής ενσωμάτωσης θέτει προϋποθέσεις που επηρεάζουν ευρέως την ικανότητα να αντιμετωπίσει κανείς προβλήματα και εμπόδια, να πετύχει συμμετοχή και πρόσβαση και να δημιουργήσει το αίσθημα ότι ανήκει κάπου. Η πολιτική κοινωνικής ενσωμάτωσης περιλαμβάνει όχι μόνο νομοθετικά μέσα αλλά και ένα ευρύ φάσμα διοικητικών και εθελοντικών δραστηριοτήτων.

Δεν υπάρχει νομικώς δεσμευτική ενωσιακή πολιτική για την κοινωνική ενσωμάτωση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίως επειδή αυτή η ενσωμάτωση αποτελεί αρμοδιότητα των κρατών μελών. Παρόλα αυτά, η πολιτική ενσωμάτωσης καθίσταται ολοένα και σπουδαιότερη σε ενωσιακό επίπεδο και υπάρχουν προσπάθειες για την ανάπτυξη κοινής προσέγγισης για την ενσωμάτωση εντός ενός συνεκτικού ευρωπαϊκού πλαισίου. Η Επιτροπή τονίζει ότι η ενσωμάτωση καθίσταται ακόμη σπουδαιότερη καθώς οι οικονομικές και κοινωνικές πτυχές της δημογραφικής γήρανσης αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερη σημασία και ρητώς αναφέρεται στους μετανάστες και στις γυναίκες ως ομάδων που αποτελούν στόχο της πολιτικής ενσωμάτωσης.

Η ενσωμάτωση εντός των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα εξεταστεί από την προοπτική της ευρωπαϊκής ιθαγένειας. Θα πρέπει να τονιστεί ότι η δομή της ΕΕ βασίζεται στην ιθαγένεια και στην αρχή των ίσων ευκαιριών και των μη διακρίσεων. Ωστόσο, αυτοί οι ενωσιακοί κανόνες και αρχές εφαρμόζονται, στις περισσότερες περιπτώσεις, μόνο στους πολίτες της ΕΕ οι οποίοι ταυτόχρονα είναι και πολίτες των κρατών μελών. Κατά την άποψη

της παρούσας έκθεσης, αυτό σημαίνει ότι οι μειονότητες που έχουν εγκατασταθεί και έχουν αποκτήσει το νομικό καθεστώς του πολίτη προστατεύονται από τους κανόνες και τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όμως, τι γίνεται για εκείνους που έχουν φθάσει σχετικά πρόσφατα στην ΕΕ, δηλαδή μετανάστες που δεν έχουν καταστεί ακόμη πολίτες κανενός κράτους μέλους; Αυτοί δεν προστατεύονται από τους νομικούς μηχανισμούς της ΕΕ, όπως το άρθρο 19 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 13 της ΣΕΚ) , η οδηγία του Συμβουλίου 2000/43/ΕΚ για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ προσώπων ανεξαρτήτου φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής. Υπάρχουν βέβαια ορισμένα δικαιώματα που απονέμονται σε αυτούς από ενωσιακούς μηχανισμούς που έχουν σχέση με τομείς όπως η αγορά εργασίας, τα κοινωνικά δικαιώματα και η νομική ενσωμάτωση. Ωστόσο, δεν έχει ακόμα χαραχθεί μια συνεπής ενωσιακή πολιτική για την ενσωμάτωση των μεταναστών. Επιπλέον, οι μετανάστες γυναίκες (καθώς και οι γυναίκες που ανήκουν που ανήκουν σε εγκατεστημένες μειονότητες) προστατεύονται από τις γενικές αρχές και τους νομικούς μηχανισμούς του διεθνούς δικαίου. Αλλά το ερώτημα είναι αν αυτό επαρκεί και εάν δεν απαιτείται περαιτέρω δράση σε επίπεδο ΕΕ;

Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα συνάγεται ότι η προσοχή θα πρέπει να στραφεί σε πιθανές διαφορές μεταξύ εγκατεστημένων ή παραδοσιακών μειονοτήτων και προσφάτων εγκατεστημένων μειονοτήτων, όπως οι μετανάστες.

Στην έκθεση η εισηγήτρια εξετάζει εάν θα πρέπει να αναληφθεί ειδική δράση σε επίπεδο ΕΕ προκειμένου να εξασφαλιστεί καλύτερη ενσωμάτωση των γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές ομάδες. Εάν η απάντηση είναι καταφατική, ποια μορφή θα πρέπει να πάρει αυτή η δράση; Θα πρέπει να πάρει τη μορφή της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών και ενημέρωσης μεταξύ των κρατών μελών ή θα πρέπει να πάρει τη μορφή δεσμευτικής νομοθεσίας;

Μια άλλη δυνατότητα για την ΕΕ να αποφανθεί και να οριοθετήσει καλύτερα τις πολιτικές ένταξης θα μπορούσε να είναι η εκπόνηση ενωσιακών κατευθυντήριων γραμμών να βοηθήσουν τα κράτη μέλη να δώσουν τη δυνατότητα σε γυναίκες εθνοτικών μειονοτήτων να έχουν πρόσβαση 1) στο εκπαιδευτικό σύστημα, 2) στο σύστημα υγειονομικής περίθαλψης, 3) στο σύστημα μακροπρόθεσμης φροντίδας, 4) σε κοινωνικά επιδόματα, 5) στην απασχόληση και/ή 6) στη χρηματοοικονομική βοήθεια.

2. Ρόλος των γυναικών σε εθνοτικές μειονότητες

Δεν υπάρχει κοινός νομικός ορισμός εθνικών ή εθνοτικών μειονοτήτων στο διεθνές δίκαιο. Το Συμβούλιο της Ευρώπης, όταν ομιλεί για εθνικές μειονότητες στα έγγραφά του ¹ , αναφέρεται σε "μια ομάδα προσώπων σε ένα κράτος που κατοικούν στην επικράτεια του εν λόγω κράτους και είναι πολίτες του, διατηρούν σταθερές και διαρκείς σχέσεις με αυτό, παρουσιάζουν διακεκριμένα εθνοτικά, πολιτιστικά, θρησκευτικά ή γλωσσικά χαρακτηριστικά, είναι αρκούντως αντιπροσωπευτικοί, αν και λιγότεροι σε αριθμό από τον υπόλοιπο πληθυσμό του κράτους ή της περιφέρειας του εν λόγω κράτους, ενδιαφέρονται να διάγουν από κοινού, πράγμα που αποτελεί την κοινή τους ταυτότητα, συμπεριλαμβανομένου του πολιτισμού τους, των παραδόσεών τους, της θρησκείας τους ή της γλώσσας τους". Όπως συνάγεται από αυτόν τον ορισμό, το Συμβούλιο της Ευρώπης αναφέρεται σε εγκατεστημένες μειονότητες ή άτομα που ανήκουν σε εγκατεστημένες μειονότητες και που έχουν ήδη αποκτήσει την ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και, επομένως, προστατεύονται από την

¹ [European Charter for Regional or Minority Languages](#) and the [Recommendation 1201 \(1993\) of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe](#)

ενωσιακή νομοθεσία. Ωστόσο, μόνο η νομοθεσία δεν μπορεί να δημιουργήσει καλές σχέσεις και να μεταβάλει στάσεις ζωής. Μπορεί όμως να θεσπίσει σαφή πρότυπα αποδεκτής συμπεριφοράς και να αποκαταστήσει εκείνους που αποτελούν θύματα αδικίας.

Είναι δυσκολότερο να προσδιοριστούν ομάδες που δεν έχουν εγκατασταθεί στη χώρα υποδοχής. Μια ομάδα θα μπορούσε να αναφερθεί ως εθνοτική ομάδα εάν, σε μια μεγαλύτερη κοινωνία, εγκαθίσταται χωριστά και χαρακτηρίζεται από κοινούς δεσμούς, όπως η γλώσσα, η εθνικότητα, ο πολιτισμός, αντιληπτά "φυλετικά" χαρακτηριστικά, και κοινή ιστορία.

Ωστόσο, ο σκοπός της παρούσας έκθεσης δεν είναι τόσο να προσδιορίσει μια ομάδα ως μειονοτική ή ως εθνοτική ομάδα διότι τα δικαιώματα και η προστασία της ενωσιακής νομοθεσίας παρέχονται σε ένα πρόσωπο με βάση το νομικό καθεστώς του/της ως πολίτη της ΕΕ και όχι ως μέλους μειονότητας ή εθνοτικής ομάδας.

Εν προκειμένω, η έκθεση εστιάζει στον προσδιορισμό υφισταμένων προβλημάτων σχετικά με τις εθνοτικές μειονότητες και τις γυναίκες μετανάστες, εξετάζει την κατάστασή τους σε ότι αφορά τα δικαιώματα του πολίτη όπως σκιαγραφήθηκαν στο πρώτο μέρος του παρόντος εγγράφου: πρόσβαση σε δημόσιες υπηρεσίες όπως η εκπαίδευση, οι κοινωνικές υπηρεσίες, η υγειονομική περίθαλψη και η αγορά εργασίας, που έχουν μεγάλο αντίκτυπο στην ενσωμάτωση γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές μειονότητες.

Είναι σημαντικό να εξεταστεί το δίλημμα της ενσωμάτωσης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να τονιστεί το γεγονός ότι το να ανήκει μια γυναίκα σε μια συγκεκριμένη εθνοτική ομάδα δεν αποτελεί μειονέκτημα σε μια δημοκρατική κοινωνία αλλά διαδραματίζει ένα ολοένα και σπουδαιότερο κοινωνικοοικονομικό ρόλο στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι δύσκολο να εξεταστεί η τρέχουσα κατάσταση των γυναικών που ανήκουν σε εθνοτικές ομάδες, επειδή δεν υπάρχουν ξεχωριστά στατιστικά δεδομένα για κάθε φύλο σε ότι αφορά την κοινωνική ενσωμάτωση μεταναστών και μειονοτήτων. Για παράδειγμα, οι εμπειρίες των γυναικών σε θέματα ρατσισμού και διακρίσεων διαφέρουν συχνά από αυτές των ανδρών επειδή οι γυναίκες και τα κορίτσια πλήττονται, ενδεχομένως, από πολλαπλές μορφές διακρίσεων, τόσο για λόγους που έχουν σχέση με το φύλο όσο και με βάση την εθνοτική ταυτότητα. Για να καταπολεμηθούν οι πολλαπλές διακρίσεις που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες μετανάστες και οι γυναίκες που ανήκουν σε μειονότητες θα πρέπει να αναπτυχθούν καινοτόμοι τρόποι που θα αυξήσουν την ευαισθητοποίηση για τα δικαιώματά τους και θα τις εμπνεύσουν να αναλάβουν καθοδηγητικούς ρόλους στις κοινότητές τους για την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Μια άλλη δυσκολία για τον προσδιορισμό κοινών προβλημάτων εντός της ΕΕ είναι ότι οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες μετανάστες και οι γυναίκες που ανήκουν σε μειονότητες στην Ευρώπη είναι πολύ διαφορετικές αφού εξαρτώνται από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κράτους μέλους στο οποίο αυτές οι γυναίκες ζουν, την ιστορία της μετανάστευσης στο εν λόγω κράτος, την ισχύουσα νομοθεσία που διέπει τη μετανάστευση, την ικανότητα και την προθυμία των συγκριμένων χωρών να αναγνωρίσουν και να σεβαστούν την παρουσία μειονοτήτων και μεταναστών, καθώς και από το ευρύ πνεύμα της κοινωνίας.

Συζητώντας το ρόλο των γυναικών στις πολιτικές ενσωμάτωσης δεν θα πρέπει να

λησμονούμε το ρόλο των ανδρών. Η εισηγήτρια εξετάζει μήπως θα πρέπει να εξετασθεί και ο ρόλος των ανδρών από εθνοτικές μειονότητες με σκοπό να προωθηθεί η ενσωμάτωση των γυναικών από εθνοτικές μειονότητες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η εισηγήτρια εφιστά την προσοχή στο θέμα ορισμένων προϋποθέσεων και ιστορικών παραγόντων που θα μπορούσαν να παρεμποδίσουν την κοινωνική ενσωμάτωση γυναικών από εθνοτικές μειονότητες περισσότερο από τις γυναίκες που ανήκουν στην πλειοψηφία. Αυτά τα θέματα είναι 1) επίπεδο εκπαίδευσης και γνώση της γλώσσας, 2) συνθήκες στέγασης, 3) κατάσταση της υγείας και /ή 4) ποιότητα και συνθήκες εργασίας.

3. Πολιτική για την ισότητα των φύλων

Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ισότητα των φύλων αποσκοπεί στην προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και όλων των γυναικών αλλά οι γυναίκες που ανήκουν σε ομάδες εθνοτικών μειονοτήτων παρεμποδίζονται από το να επωφελούνται από τέτοιες πολιτικές εξαιτίας της έλλειψης κοινωνικής ενσωμάτωσης.

Στην έκθεση η εισηγήτρια εξετάζει αν θα πρέπει να ληφθούν ειδικά μέτρα με στόχο την ισότητα των φύλων μεταξύ εθνοτικών μειονοτήτων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	23.6.2010
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 21 - : 0 0 : 11
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Jolanta Emilia Hibner, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Philippe Juvin, Nicole Kiil-Nielsen, Barbara Matera, Frédérique Ries, Raül Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská, Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου, Антония Първанова
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Christa Kläß, Elisabeth Morin-Chartier, Norica Nicolai, Joanna Senyszyn, Χρυσούλα Παλιαδέλη, Мария Неделчева
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Julie Girling